

Notat om partiorganisasjon og økonomi i PTB, BelgiaInnholdsfortegnelse:

1. Innledning	2
2. Den sentrale ledelsen.	2
2.1. Nasjonalt Byrå (=SK)	2
2.2. Pol.byrå (=SKAU)	3
2.3. Nasjonalt sekretariat	3
2.4. Faalia utvala	3
2.5. ØKU	3
2.5.1. Kontiidentsystemet; 2.5.2. Non-profitt-	
sektoren; 2.5.2.1. FICO(leagesentrene); 2.5.3.	
Bedriftene	
2.6. Org.utvala	6
2.6.1. Ledelsesmetoder, arb.met., prinsipper m.m.;	
2.6.2. Kaderfostrina; 2.6.3. Sikkerheten	
2.7. Internasj.utv.	8
2.8. Solidaire (ukeavisa)	8
3. Provinsene (distriktstyrer)	8
3.1. Ledelsen	8
3.2. Regioner (underdistrikt)	8
4. Grunnplanen	8
4.1. Cellene	9
4.1.1. Bedriftsceller; 4.1.2. Antiimperialistiske;	
4.1.3. Unadomsforbundet; 4.1.4. Rekrutterings-	
celler	
4.2. Propaganda-grupper	10
4.3. sympatisørorganisering	11
4.4. Rekruttering	11
4.5. Kandidatmedlemsskap	12
4.6. Medlemssammensetninga, Klassesammensetning m.m. .	13
5. "Frontene" rundt partiet	13
5.1. Unadomsforbunda	13
5.2. Anti-imperialistisk lida	13
5.3. "Fredsaruppa"	13
6. Kampen mot krisa i den int. ml-bevegelsen	13

1. Innledning

Dette notatet er basert på diskusjoner med kamerater fra PTB sommeren 1986. Jeg har rett og slett systematisert notater fra diskusjoner med ganske mange forskjellige ledende kamerater. Delvis står informasjon fra ulike kamerater i motstrid til hverandre. Dette må på ingen måte ses på som en fullstendig eller objektiv beskrivelse av PTB. Til det er undersøkelsene for lite omfattende og for ensidige. Ensidige, fordi de er basert på diskusjoner først og fremst med ledende kamerater, og i svært liten grad med vanlige medlemmer og masser utafor partiet.

Materialet er, som dere ser heller ikke bearbeidet. Vi burde ha fulgt opp med mer undersøkelser. Det har vi ikke hatt tid (og penger) til. Vi syns likevel det er OK å spre det vi har. Vi som gjorde undersøkelsene fikk sjøl mange ideer om nye måter å gripe an arbeidet i AKP på. Vi tror at andre kamerater også kan bruke dette som "mat for tanken".

Bruk gjerne ideer og materiale fra dette notatet i diskusjoner, men kopier og spre det helst ikke videre.

Jeg vil advare mot forsøk på å overføre erfaringer mekanisk:

- Vi vet ikke nok om hvor korrekte våre observasjoner og informasjoner er.
- PTB er også færre enn AKP i forhold til antall folk i landet.
- Landene er enormt forskjellige, bare noen eks.:
 - Belgia er et svært tettbefolkta land, det tar ca 3 timer å kjøre fra en ende til en annen. Vår type kommunikasjonsproblem er ukjent i Belgia. Situasjonen med et lite lag isolert for seg sjøl er utenkelig. De er dessuten i all hovedsak organisert i storbyene.
 - Belgia har også mye storindustri. PTB organiserer bare på bedrifter med mer enn 1000 ansatte. Prøv å overføre til norske forhold!

2. Den sentrale ledelsen.

I det følgende kommer jeg til å skrive litt om en del av utvalga, så langt som vi har klart å skaffe oss informasjon om hvordan de fungerer.

Men før det vil jeg si litt om en interessant forskjell mellom deres og vår modell: De har tre utvalg som tilsammen dekker funksjonen til vårt AU og OU:

Politisk byrå, som er det øverste organet når SK ikke er samlet, og som tydeligvis har en mer strategisk og mindre direkte daglig funksjon enn vårt AU.

Det nasjonale sekretariatet, som står for den daglige ledelsen av partiet, og altså dels dekker funksjonen som AUet vårt har og dels funksjoner som OUet vårt har. Det er bl.a. de som står for kontakten med DS-lederne.

Organisasjonsutvalget, som er et reint organisasjonsutvalg og har ansvaret for organisasjonsspørsmål, alt fra hvordan den sentrale ledelsen er organisert, via bruken av ansatte, til ledelse av rekrutteringsarbeidet.

2.1. Nasjonalt Byrå (=SK)

Vet ingenting om plenum.

2.2. Pol.byrå (=SKAU)

De har prinsipp på at de skal bo spredt rundt i de forskjellige storbyene.

De jobber i retning av at flest mulige skal frigjøres fra å lede utvalg, altså at ledelse av utvalg skal foregå kommisarisk fra AU-medlemmenes side. F.eks er Jo, faqliederen deres, kommisarisk leder. Han sitter ikke i FU, men deltar i et slags AU i FU. Chris er leder for FU.

2.3. Nasjonalt sekretariat

Består av (her er det litt uklare opplysninger):

- faqlieder (ikke med ifl. andre oppl)
- orgleder (ifl. andre oppl. sitter han i PB, muligens i beqge? Økansv sa også at de hadde ideer/eksperimenter med å slå sammen Nasj.sekr og org.ansv og nyoppretta propagitutvalg)
- ungd.ansvarlige, samordnet:
 - ungdforb
 - studentforb
 - Antiimperialistisk liga
- ansvarlig for avisa (?)
- studieansvarlig
- propagitutvalg - er noe de setter igang nå
- dette sekretariatet har en egen ansatt adm.sekr.

Oppgaven de gjør er litt uklar for meg. Snakket med adm.sekr som sa at det var de som sto for den daglige ledelsen, utformet direktiver til partiorganisasjonen. Hun sa også at de ikke hadde et eget orautvalg. Men det har de jo (kanskje var det uklarheten i forhold til deres/vårt OU som skapte misforståelser?)

Nasj sekr har ukentlige møter, og de har møter med alle DS-ledere hver 3.uke.

2.4. Faqlik utvalg

De har møter med faqliedere i DSa hver 4 eller 6 uke.

2.5. ØKU

Har ansvaret for partiøkonomien, partibedriftene, Non-profit-virksomheten (en god del organisasjoner og tiltak som gir dem inntekter). De har møter med DS-kasserere hver 6. uke. Diskuterer problemer i kontingentinnqng etc. tar opp søknader om dispensasjoner bl.a.

2.5.1. Kontingentsystemet

Kort skisse av kontingentsystemet deres:

Utgangspunktet er at du har en partinorm for hva som er ønskelig nettoinntekt for partimedlem. Se nedenfor.

Hvis du tjener mer enn normen er målsettinga at du skal betale resten i kontingent. Minimumskontingent (uten egen disp.) er 50% av målsettinga: (hvis partinorm for et medlem er 34500 Fr/mnd, og nettoinntekt er 54500 Fr/mnd, er målsetting kontingent 20000 Fr og minimum 10000 Fr.)

Følgende i året diskuteres kontingenten i cellene. Da er det bl.a. politisk kamp om å øke %-trekket i området 50 - 100%. Idag ligger 70% på partinorm og 30% i området 50 - 100% (dette er uklart, gjelder det alle eller gjelder det bare den delen av medlemmene som tjener så mye at de kommer over minimumskontingent. Må være det siste, ellers følger jo de 70% omtrent av tallene nedenfor om inntektsfordelingen i PTB)

Kader på DS-nivå og over må ligge på målsettingskontingent (100%).

Tjener du mindre enn partinorm er kontingenten 1% av inntekten, minimum 200 Fr./mnd.

Partinorm er flat (merk at alle tall er netto pr måned, etter skatt)

Enslig: 20500 , i tillegg:
7000 hvis du har bil og
mellom 3500 og 7000 pr unge (avh. av alder)

Ektepar: 31000, i tillegg samme satser for bil/unger.

Hvis bare en i familien er o.medl. kan de velge mellom å betale kontingent som ektepar, eller å betale ut fra halve familienormen og egen inntekt.

Til sammenlikning tjener kvinnelige ind.arb netto 25000 - 30000 og mannlige ind.arbeidere 30000-40000 Fr/mnd. Arbeidsløse kan maksimalt tjene 28000, de fleste ligger på 20000. Lærere i Ungdomsskole/qvm kan tjene omkring 45000, og Professorer etc. 80000.

I PTB tjener tredjedelen mindre enn partinormen, tredjedelen omtrent like mye og tredjedelen mer enn normen. Dette svarer iflg. øk.anstv omtrent til forholdstallene for hele den belgiske befolkninga.

Lønnsforskjellene i Belgia er altså mye større enn i Norge: Intellektuelle - f.eks lærere - ligger jevnt over høyere relativt til arbeidere. Dette betyr at PTB får 60% av kontingenten fra 10% av medlemmene. De fleste arbeidere betaler minimumskontingent.

Etter det vi kunne finne ut er boutgifter mye lavere i Belgia. Her har vi fått opplysninger av Taran på RV-kontoret om at boutgiftene er høye, så det bør sjekkes. Hvis det stemmer at boutgifter er lave, er dette en viktig forskjell til Norge, som gjør at vi evt. måtte hatt dette med i et tilsvarende system i Norge.

De har linje på spm. om å eie hus: Det er lite ønskelig. Det bør være mulig å flytte, det påvirker ideologien å eie hus, det er mye arbeid/krefter med å eie eget hus.

Kader (fra DS og opp? Bruker det i andre sammenhenger ihvertfall) har ikke lov til å eie hus. Andre kan kjøpe hvis de betaler kontingenten, i praksis er det mer eller mindre umulig. Strammet inn i 1982: fram til 1982 var det 25 p.medl som kjøpte hus, fra 1982 har 2 p.medl. kjøpt hus.

Jeg har notert ett sted at det er mindre vanlig å eie hus eller betale innskudd i Belgia, samtidig som jeg et annet sted har notert at øk.anstv sa at 50% av arbeiderne i Belgia har eget hus.

Muligens kan poenget være at det er uvanlig å eie hus i storbyene der PTB først og fremst organiserer.

De har også linje for arv. Anser det for å være merverdi du ikke har arbeidet for, skal i prinsippet tilfalle partiet, du kan beholde inntil 1 års partinorm av arven.

En annen interessant sak: de jobber for at alle partimedlemmer skal legge seg opp en kontant reservebeholdning på 3 mndts lønn slik at de kan tåle streiker etc, dette er de ikke kommet så langt med ennå.

De samler ikke inn penger blant medlemmene, anser at kontingenten er nok, alle innsamlinger skjer blant sympatisører o.l. f.eks. den store partihusinnsamlingen nå, på tilsammen 30 mill Fr.

De betoner sterkt den ideologiske betydningen av at ingen p.medl har anledning til stort personlig forbruk.

2.5.2. Non-profitt-sektoren

De driver et omfattende arbeide for å skaffe seg inntekter. De gjør langt mer enn oss for å utnytte ulike former for offentlige midler. Gjelder bl.a. inntekter de får inn til sitt internasjonale arbeide via bl.a. antiimperialistisk liga (se seinere), og det gjelder legesentrene, som både økonomisk og politisk var svært interessante:

2.5.2.1. FICO (Legesentrene)

Dette var svært interessant. De har opprettet 7 legesentre, såvidt jeg kan forstå med to leger (partimedlemmer) i hvert. Det første ble opprettet i 1971/72. De er iferd med å opprette nr. 8. De organiseres primært i tilknytning til (i nærheten av) en stor og viktig fabrikk e.l. De tar ikke egenandeler fra folk, i motsetning til andre leger.

De har viktige konflikter med den halvkorporative legeföreninga, som de nekter å være medlem av. Legeföreninga krever at de skal ta egenandeler og være medlemmer der. Det er visstnok påbudt at leger skal være med i legeföreninga. Har vært flere politiske aksjoner for å tvinge dem. Meget gunstige, mye fin propaganda for PTB og svært vanskelig taktisk for staten å tvinge dem til å ta egenandeler.

Legesentrene fungerer tildels som propagandasentraler for PTB, venterommet er fullt av avisa deres o.l. (men de propagerer ikke politikk under konsultasjoner). Alle leger i PTB er med i legesentrene. (unntatt noen få, av spesielle grunner). Siden 1972 har visstnok bare to leger meldt seg ut av PTB. Må fungere svært bra ideologisk, kfr. utmeldingsraten for norske leger.

Såvidt vi forsto går legene på partilønn, og sjøl om de ikke tar egenandeler, så blir overskuddet av virksomheten enort.

Når partimedlemmer avslutter sin legeutdanning, skal (vet ikke om det er krav eller oppfordring) de ha praksis, enten som industriarbeidere en periode, eller som legeteam i 3. verdenland. Det siste er etterhvert blitt det mest vanlige, pga problem med å få industrijobber. Etter praksis skal de lage legesenter.

2.5.3. Bedriftene

De har et forlag, omtrent på størrelse med oktober, trykkeri, noe mindre enn Duplo, 2 bokhandlere (Brussel og Antwerpen). I tillegg har de en ukeavis som ikke er organisert som egen bedrift, men er en del av partiet såvidt jeg forsto (se seinere).

De eier to hus, ett i antwerpen, som jeg vet lite om, og et i Brussel. Pr. idag har de bokhandel, avisredaksjon, partikontor, bibliotek, antiimperialistisk liga og en fredsansettelse med nær tilknytning til partiet i Brussel-huset. De holder på å pusse opp, de skal bl.a. ha inn kafe der i tillegg.

2.6. Org.utvalg

Som nevnt har de en mye mer rein orgjobb enn vårt OU: De har ansvaret for alt det organisatoriske arbeidet i partiet:

- de har ansvaret for organiseringen av ledelsen, utvalgsstrukturen osv.
- de har ansvaret for bruken av de partiansatte
- de har ansvaret for organisasjonsstrukturen, hvordan DSene organiserer seg, hvor og hvilke typer lag, osv.
- de har ansvaret for det utadretta organiserende arbeidet (rekrutteringsarbeidet).

(denne systematiseringen er min, basert på samtale med orgleder, tror den er korrekt)

Det fins organsvarlige på alle nivå i partiet, også i laga, og OU står for (den vertikale) ledelsen av disse. Lagas organsvarlige har såvidt jeg forstår ansvaret for det systematiske oppsøkende arbeidet til partimedlemmene: De oppsøker og snakker med folk og oppsummerer meget nøye resultater. Innretta på rekruttering.

OU har møter med DS-organsv. månedlig.

2.6.1. Ledelsesmetoder, arb.met., prinsipper m.m.

De har langt flere heltidsrevolusjonære enn oss, også målt i forhold til størrelsen på partiet. Det gjelder såvel den sentrale ledelsen som DSene.

De jobber mye mer kampanjemessig enn vi gjør. Avgrensa kampanjer med stram sentralisme, der partiapparatet settes inn. F.eks laget de omkring årsskiftet en bok om krisa i Belgia (den røde bok). Så hadde de en kampanje for å massespre den, har solgt 5000 eks. Deretter har de hatt kampanje for å få i gang aksjoner, basert på analysene i boka. Mer om den røde bok i eget avsnitt.

De jobber nå mye med ledelsesmetoder. De har kampanje for at alle folk i ledende verv skal politisere arbeidet sitt, særlig politbyrået. "Spontan tendens: du gjør alltid oppgavene som ett nivå under skulle gjort". Pol. Byrå studerer nå borgerlige management-prinsipper for å se hva de kan lære av det. Planlegger bok om ledelsesmetoder med tida. (orglederen:) Et eksempel: når det skjer noe i en provins er ikke DS-lederen som skriver i avisa, men kader på lavere nivå. Resultat: dårligere artikler enn det burde være. De ønsker at kaderen skal frigjøre mer tid til bl.a. å skrive. Regnet også med å kunne redusere staben i avisa pga dette.

Merk at kamerater i ulike ledende organ og utvalg(?) ikke er med

i cellene. Vi hadde lang diskusjon med Jo i Pol.B om det. Han ga overhodet ikke en innrømmelse til vårt poeng at det hadde noe å si for ideologien til ledelsen om de deltok i grunnorg. "det var mer effektivt å ikke delta, mye bortkastet tid. Grunnorg din kunne være helt atypisk, bedre å bruke tiden på undersøkelser av utvalgte eksempler, snakke med utvalgte faglige kader (for han som hadde ansvar for faglig) osv.

De har problem med at cellene blir for usjølstendige, de holdes for mye under armene. Han mente at våre lag var mye mer sjølstendige.

De har ikke langtidspaner. Her er vi kommet mye lenger enn dem.

Mye dårligere formelt demokrati i PTB enn AKP. F.eks laget PTB-ledelsen den røde bok, mens vi gjennomfører "store kap.diskusj". Vi hørte også en historie om den siste kongressen, der de på streikebevegelsen (?) bare gjennomførte halvdel, og skal ta resten seinere. Merkelig jonqlering med kongress?!

Men dette behøver ikke uten videre bety at det reelle demokratiet er så mye dårligere. Korte avstander gjør at kontakten kan være mye tettere. Merk f.eks den omfattende kontakten mellom ledelse på ulike nivåer innafor de enkelte sektorene. Umulig for oss på geografien, men betyr klart at de både får en bedre føling med hva som rører seg i partiet til enhver tid og at de har en langt "tettere" ledelse enn det vi har.

De har et enormt "tett" rapporteringssystem:

- medlemsrapportskjema: alle medlemmer rapporterer hver 14 dag på laqsmøte på spesielt skjema: Har ikke notert nøyaktig hva som står der, skal få et slikt skjema. det jeg har notert er flod: rapportere avissalq siste to uker, propaqandaarbeide(?), hvor mye har du lest av avisa....

Dette skjemaet diskuteres ikke på laqsmøtet hver uke, men laqsstyret oppsummerer og bruker det til å ta opp enkelte saker. alle skjema går også videre til regionkomiteen. Det er også meninga at regionkomiteene skal rapportere til sentralen en slags oppsummering av disse. ikke gjort ennå. For 2 år siden fylte få celler ut disse skjemaene, idaq 90%. Kampanje for disse skjemaene var en del av anti-likv. kampanja.

- cellesekretærene rapporterer også ganske omfattende

De har klart skille vertikal og horisontal ledelse

Vertikal ledelse: sektorledelse nedover i organisasjonen, f.eks at FU leder fagligledere i DS som leder tilsv. i laqa o.l.

horisontal ledelse: lede et underordna nivå på helheten

2.6.2. Kaderfostring

De har en form for partiskole, såvidt jeg kan huske med ukeskurs der de drar folk til Brussel om sommeren. vet lite om dette.

Viktig eksempel: Under gruvestreiken i våres sendte de folk fra andre deler av B. for å gå inn og hjelpe med å drive og bygge partiet under streiken, men vel så mye for å fostre folk i slik hard klassekamp.

2.6.3. Sikkerheten

De har såvidt jeg kan forstå hardere sikkerhetslinje i det daglige for medlemmene enn det vi har, først og fremst begrunna

med yrkesforbud og tilsvarende i fagforeningene. Men de har ikke en strategisk vurdering av sikkerheten, i forhold til krig og revolusjon. Derav følger også at de (det var vårt bestemte inntrykk) har mye svakere sikkerhet i forhold til ledende organ, kommunikasjonslinjer osv.

2.7. Internasj. utv.

De har flere heldagsfolk på dette utvalget, men det inkluderer da ledelsen av antiimp liga (se seinere).

2.8. Solidaire (ukeavisa)

2500 abb og 2000 løssalg hver uke. Selges utafor 80 bedrifter hver uke.

Utgis på begge språk. 5 i redaksjonen.

3. Provinsene (distriktstyrer)

Belgia har 9 provinser (fylker) hver på ca 1 mill innbyggere. PTB jobber i de fleste.

De har ansvaret for den vertikale ledelsen av cellene, dvs. de enkelte ansvarsområdene. Dersom de ikke har regionkomiteer må de også ta den horisontale. en ansvarlig kan da f.eks. ha et felt pluss 2-3 lag.

3.1. Ledelsen

velges på provinsmøter med delegater fra laga. Består av:

- pol. sekr (leder), halvtids ansatt er målet, heltid i de to største provinsene.
- org. sekr, halvtid
- øk.ansv, halvtid (merk den enormt høye prioriteringa av øk. arb.)
- propagit
- faqlieder
- (rekrutteringsansv)

3.2. Regioner (underdistrikt)

Når en provins blir stor, oppretter de regionkomiteer. Prinsippet er å dele når det blir mer enn 10 lag. "er ikke mulig å følge med i mer enn 10 lag på en seriøs måte".

Regionkomiteen har ansvaret for den horisontale ledelsen, dvs. ledelsen av helheten i lagas arbeide. Viktigste oppgave å hjelpe cellene med det daglige arbeidet, hver av medl. i regionkomite har ansvar for 2-3 lag, diskuterer med cellelederen osv. De organiserer også arbeidet til patiet i regionen, f.eks. i forb. med valg, streik.

Regionansvarlig har møte med celleledere 3. hver uke (vet ikke om det er møte eller enkeltvis, tror møte) 2 ganger tar de opp det daglige arbeidet, en gang diskuterer de "en god erfaring".

4. Grunnplaner

Merk at folk i ledende organ ikke er organisert på grunnplanet.

4.1. Cellene

80% er bedriftsceller. I tillegg har de noen legesenterceller, internasjonale celler i storbyene, dessuten RU-celler og rekrutteringsceller.

De prioriterer nye medlemmer til 1:bedriftsceller, 2:RU, 3:Studentforbundet (er der egne celler?), 4:antiimp. I mye større grad enn oss plasserer de nye medlemmer der de trenger dem, men det er oppløst mye enklere også ut fra geografi.

Hvordan en celle jobber:(finnes egen bok om det) (ser ut til at det meste av det som følger først og fremst gjelder bedriftscellene) Møter 14 døgnet fast. Når det erklæres "kriqstilstand" fra p.ledelsen (f.eks. under gruvestreiken) hver uke. Målet er at alle celler skal ledes av et styre på 3: leder, orqleder og faqliq sekr. Oppfylt for halvdel av cellene. De har møter innimellom cellemøtene. Problem at det blir så alt for mye praktiske punkt på cellemøtene ellers.

Ikke alle medlemmer i en celle har egne interne oppgaver (står slik i boka, oppsummert feil). Bare de mest erfarne. oppgaver ut over styret: propaqt, økonomi, avisa:salg/skrive. Ikke alle lag dekker alle oppgavene. Propaqt har flaq oppgaver: egne løpesedler, ansvar for prop.gruppa, muntlige agitasjonen (de bestemmer på cellemøtene hva som skal diskuteres/agiteres de neste to ukene, ansv. Leser bl.a. rapportene fra dette)

60% av arbeidet består av de nasjonale initiativene: eks. britisk og belqisk gruvestreik, qj.sn 2 kampanjer pr. år, inkl.(?) internasjonale kampanjer. Eks jobbing under britisk gruvestreik: - artikler i Solidaire, - ta initiativer lokalt, - reise til england og besøke, - samle penger, - Video-møter.

Resten bestemmes ut fra bedriften. Mer aktiv klasekamp enn i Norge. Eks: Våpenfabrikken FN - 9000 ansatte - streik 2-3 uker hvert år.

Former for arbeid: du kan være med sjøl om du bare diskuterer på arbeid (tror dette qjalt arbeidere) - men vi ber om mer fra andre medlemmer. f.eks.

- besøke folk hjemme: - for å få vite hva som skjer, - finne ut hvordan de reagerer på vår linje, - rekrutteringsdiskusjoner - ukentlig salg av avisa

Hvordan ser et lagsmøte ut?

1. alle medlemmer leverer statistikkskjema for siste to uker.
2. Diskuter en artikkel fra avisa siste to uker, gjerne leder eller annen viktig artikkel. Frivillig hvilken, men når det er artikler undertegnet PB eller annet partiutvalg skal de studeres. Slike artikler brukes lite til vanlig, men f.eks under gruvestreiken ble de brukt hyppig.
- 3.a. Diskutere sit. i bedriften (i dårlige lag okkuperer dette lett det meste av møtet, gode lag har et system med at lagsmedlemmene leverer notater til styret før møtet om disk de har hatt siste ukene...)
- b. Diskutere nasjonal kampanje (ikke nødv.vis både a og b). det er mulig å få disp fra nasj.kampanjer hvis presserende lokale behov.
4. Orq.arbeide, hvem skal rekrutteres/besøkes. rapport om besøk som er gjennomført.
5. Kontingent/økonomi (1 qg i måneden)

Deres vurdering er at 5-6 folk i en celle er best. De deler når de får 10, men hvis der er to celler på en bedrift ledes begge delene av samme ledelse, de fordeler seg på de to cellene (dette gjelder bedriftsceller)

Celleledere velges i cella, men ikke de andre i styret (hvem peker dem ut, lederen?)

4.1.1. Bedriftsceller

Arbeider ikke på bedrifter med mindre enn 1000 ansatte! Av notatene mine går det i tillegg fram at han sa at de jobbet på 1-2 bedrifter under 1000 folk, hvis jeg forstår dem rett.

For å være en bra celle må den ha kader som har godt grep om linja, som kan skolere cellemedlemmene. Et problem at de ikke har skolert nok arbeidere til å klare dette. En god del intellektuelle er org i bedriftsceller for å styrke dem politisk. De fleste av dem jobber på bedriften, enten i adm. eller som proletariserte arbeidere. Også en del andre, men ikke alle kan klare slik oppave. Krever spesielle kvaliteter, evne til å få grep om hva som rører seg uten sjøl å være der. Oppgaver til intell.:

1. trens for cellene - studere avisa, analysere sit på bedriften. Eks fra gruvene: de studerte statsplanene for gruvene i Belgia, england tyskland og nasjonale energiåplaner
2. skolere arbeider til å bli celleledere (dårlig med det nå)
3. massearbeide: gjertne med i prop.grupper

4.1.2. Antiimperialistiske

De cellene jobber med Antiimp. liqa, vet lite om dem ut over det.

4.1.3. Ungdomsforbundet

celler innafor UF, vet ellers lite

4.1.4. Rekrutteringsceller

(orgleder:) Nyskapning fra den siste tida. Planen er en pr. region. ansvar for flgd:

- oppsøke og jobbe med alle navn/adresser som ikke passer med andre celler.
- lede regional amicale (symporganisasjon, se seinere)
- org. en "bli kjent med PTB"-sirkel i regionen hvert halvår.
- lede kandidatmedlemssirkelen.

"når vi starter arbeide i en region, starter med rekr. celle"

4.2. Propagandagrupper

Såvidt jeg kan forstå knytta til bedriftscellene: gruppe som selger avisa og sprer løpesedlene til bedriftscella ukentlig utafør bedriften. svært forskjellige. kan bestå av medlemmer, amicalmedlemer og andre som ikke arbeider på bedriften. Flgd er med:

- alle partiansatte
- andre medlemmer bes om å gjøre det

Noen propagandagrupper har månedlige eller 6-ukentlige møter med repr. fra cella som informerer om bedriften, diskuterer salgsmetoder, diskuterer hva prop.gruppemedl. har funnet ut.

Propagandaqrupper ser ut til å være et nødvendig tillegg til bedriftscellene, fordi undertrykkinga er hard. Svært få, omtrent ingen partimedlemmer som arbeider i industrien er offentlige medlemmer. De sa at for arbeiderne på de fleste bedriftene de jobber er propagandaqruppefolka de mest kjente PTBerne, og ikke arbeidere på bedriften.

4.3. sympatisørorganisering

Historikk: 76-79 kamp mot sekterisme. Tidligere for harde krav til medlemmene både kvantitativt og kvalitativt. Arbeidere fikk inntrykk at de ikke kunne være medlemmer. Under dekke av kamp mot sekterisme bygde høyre seg opp fra 76. Ble akseptert at du kunne være medlem uten å være særlig aktiv, fikk et skille i partiet mellom aktivister og ikke-aktive medlemmer. Kunne bli med partiet hvis du bare ville jobbe blant lærere f.eks., sjøl om du var uinteressert i hele partilinja. Mange som gikk inn i partiet var ikke kommunister. Økonomistisk avvik: Laqsmøtene diskuterte bare forberedelse av faqforeningsmøter (f.eks.), og deltok ikke i partikamper som ikke hadde noe å gjøre med faqforeningsarbeide.

De kritiserte dette høyreavviket: riktig å org. ikke bare aktivister, men ikke i partiet. Strammet inn dette. Bl.a. ble det i 1981 vedtatt å bygge sympatisørqrupper (AMICALES). Men ikke satt igang for alvor før i omtrent årsskiftet 85/86. Krav for å være med: du må støtte partiets politikk, abonnere på avisa, betale en liten kontingent. Du får tilbud på ikke-obligatoriske møter, oppfordres til å gi rapporter om diskusjoner på jobben osv. Egen medlemsbok for Amicales.

En av målsettingene dette er mange nye medlemmer i Amicalene pluss å finne ut av hvordan de skal fungere. F.eks er der problem med hvordan holde kontakten, flere ideer: enten ett medlem ansvar for 5-10 og besøker dem etter behov (vil være forskjellig fra A-medl til A-medl). Evt. få framskredne A-medl til å ta seg av andre (politisk svakere, men sparer arbeide)

Først og fremst amicaler i bedriftene, Har oqså beqynt å bygge opp i regionene. F.eks under valget sist (seint høsten -85?) trakk med mange nye aktivister, ett sted 50-60 som ville organisere seg i tilknytning til partiet, men hvor. Resultatet ble Amicale for regioner, eks for Brussel. Ledes av rekrutteringscellen i regionen.

De diskuterer nå om antiimp-cellene skal ha amicaler.

4.4. Rekruttering

Bli kjent med PTB-sirkel. Følgende møter:

1. Fra studenbevegelse i 1968 til arbeiderparti. Med plansjer (billedmontasjer).
2. I kulissene til avisa Solidaire. Hvordan Solidaire blir laget. Inkluderer besøk i partihuset i Brussel og avisredaksjonen.
3. Fra oven har du intet godt i vente. ikke fra Gud, ikke fra keiser eller fra parlament. En marxistisk titt på historia. hvordan oppsto kapitalismen, hvorfor er sosialisme nødvendig.
4. La de rike betale krisa.
5. Sult, utbytting og motstand i Zaire. Med lysbilder.
6. Den fredelige veien til sosialismen. Lærdommene fra Chile. Med video.
7. Jan Cap: Arbeiderklassen er motoren i kampen for sosialismen.

om hvordan arb.kl. vil være istand til å ta makta under ledelse av et rev. parti. Om hvorfor Jan Cap (legendarisk arbeiderleder Belgia) valgte PTB. Med Video.

8. Om legesentrene og legene i PTB. hvorfor de hopper de av en lukrativ legekarriere. Hvordan jobber de. Hvordan jobber de i tredje verden. Med Video.

9. En milliard mennesker fra sult og slaveri til høyteknologi på 40 år. Om Kina, og hvordan ser PTB på sosialismen i Belgia. Med lysbilder fra det gamle og nye Kina.

Se forøvrig også notat om rekruttering.

4.5. Kandidatmedlemsskap

Perioden delt i to, først en sirkel, deretter med i et lag:

Kandidatmedlemssirkelen: (de har nå bare en serie tekster som de tester ut, skal lage bok seinere) Bør få tak i tekstene. 10 møter: En del av opplegget for disse møtene er at de som leder må kjenne deltakerne godt. For møtene (der det er mulig) har de plukket ut tekster fra anarkistene, sos.dem, revisjonist pluss våre egne. Først får k.m. en tekst som ligger nærmest opp til egne feilaktige tendenser. Blir bedt om å kritisere den. Deretter kommentere ml-teksten. Også praksis på sirkelen: 1,5 time teori, 1 time disk praksis. Men ingen krav om praksis før vedk. praksis er diskutert på et møte. Alt er innrettet på å lære, ikke å utføre oppgaver.

Deres erfaring er at k.m. sirkelen må være utenom lagene, kommer du rett inn i lagene, trekker du ned nivået i laget pluss at det ikke blir tid til skolerina.

1. Et møte om ideologi, hva vil det si å være kommunist o.l. Hva betyr det å forandre "syn", hvorfor vil du bli med i p. de må kjenne pol/ideol/sikkerhet. de må vite at de kan bli bedt om å skifte jobb, arbeidsfelt, at de kan få problemer, miste jobben osv...
2. Historisk og dialektisk materialisme
3. Kapitalismen
4. Imperialismen
5. Staten
6. Sikkerhet - politimetoder, regler mot det, basert på den prinsipielle forståelsen av staten fra møte 4.

(etter dette møtet - lage kaderbiografi. Alle må gjøre det på møtet, uten å ha notater til hjelp. Lovere inn. Må lage tilsv. biografi hver gang de skal ha oppgaver på høyere nivå. Biografiene blir sammenliknet for å se etter uoverensstemmelser, har hjulpet dem til å avsløre agenter, sier oraleder)

7. Demokratisk Sentralisme - disiplin
8. Kritikk - Sjølkritikk
9. Particella.
Bl.a. lærer de å fylle ut 14-dgl. rapportskjemaet!
10. Ukeavisa

(etter dette lages det en kadervurdering ("Balance"). I samarbeide med den som introduserte k.medl i partiet og lederen for k.medl.sirkelen. Jeg er usikker på om det er en sjølvurdering som er grunnlaget, eller de to lager den?)

Når de er ferdig med sirkelen, ca. 6 mnd, skal de ha en 6 mnd.s kandidatperiode i particella. Jeg tror at det var i en vanlig

celle (kan ha vært i en spesialcelle). Ikke helt klar over hvilke spasielle opplegg der er for k.m. i celle-perioden.

4.6. Medlemssammensetninga, Klassesammensetning m.m.

Husker ikke om de sa noe om medl.sammensetning

5. "Frontene" rundt partiet

5.1. Ungdomsforbunda

Ungdomsforbundet gikk heden på slutten av 70-tallet. Bygget opp igjen ut fra partiet de siste åra. De er i ferd med å bygge ut et eget demokrati, egen organisasjon, det er litt uklart for meg hvordan det fungerer akkurat nå. De har i alle fall partceller i RU.

På sommerleiren til PTB fortalte de om en god del flotte aksjoner som ungdomsforbundet hadde gjennomført, masse folk på gata. Sikkert en del å lære av det.

Studentforbundet deres er svært lite. Prioriterer framfor alt medisin (leagesentrene).

5.2. Anti-imperialistisk liga

De har en egen organisasjon som både formelt og reelt er underlagt partiet. Antiimperialistisk Liga, den jobber med hele bredden av antiimperialistisk arbeide. Minner om den gamle 3.verdenkomiteen, når det gjelder at de tar helheten. I utgangspunktet var vi skeptiske til denne org.formen, og syns den virket svært venstre. Etterhvert ble vi mer usikre, bl.a. ut fra hvordan antiimperialistisk arbeide er organisert som helhet i Belgia:

NCOS er en landsomfattende halvhumanitær (litt bedre) paraply-organisasjon for alle som driver 3-verdenstøtte. AIL er også med. Denne org har eget arbeide i alle landsbyer og byer i Belgia, mye masser (ungdom) med på innsamlingene. Gjennom AIL kommer PTB i kontakt med mye av disse massene.

5.3. "Fredsgruppa"

De har også en slags fredsbevegelse, som formelt ikke er underlagt partiet. Vi fikk ikke diskutert noe særlig om denne organisasjonen.

6. Kampen mot krisa i den int. ml-bevegelsen

De har hatt mye av de samme problemene som oss. De kaller det med en samlebetegnelse for det "likvidatoriske" avviket. Men de har ført kampen mot det på en annen måte enn oss. De har kjørt en svær kampanje mot høyreavvik, som langt på vei kan minne om vår kamp mot høyre i 74-75.

De kjørte korriigeringskampanjer i Laqa. Vi fikk ihvertfall høre om to bøker som var grunnlaget for slike kampanjer:

- heftet: The Liquidationist tendency within the ml-movement
- en bok om den revolusjonære moral.

Kampanjen ble kjørt som følger: Medlemmene leser gjennom et

hefte. Deretter skal hver enkelt gi skriftlig kommentar, både om hva de mener om heftet, og en vurdering av egen praksis opp mot det som står i heftet. På grunnlag av disse rapportene holdes det så et spesielt cellemøte som bare behandler dette spm. Såvidt jeg forsto brukte de en til to måneder på ett hefte.

Først hadde de kjørt denne kampanja i ett år, så oppsummerte de at metodene ikke var bra nok, og kjørte et år til.

Mitt inntrykk er at PTB har lykkes bedre i å komme over krisa enn det vi har. Men samtidig er PTB såvidt jeg kan forstå mindre enn AKP i forhold til befolkningas størrelse, antakelig mer elitepreget. Hva betyr det for overføringsverdien av deres erfaringer i kampen mot partikrisa?

Hans, 30.10.86